

فضیلت ماه شعبان

ماه شعبان، هشتمین ماه از ماه‌های قمری است. ماهی بسیار شریف و منسوب به سید انبیا صلی الله علیه و آله است از سفارشات نبی مکرم اسلام صلی الله علیه و آله است که می فرمود:

در این ماه برای جلب محبت پیغمبر خود و برای تقرب به سوی پروردگار خود روزه بدارید که در این صورت کسی که چنین کند خداوند او را دوست می دارد و در روز قیامت کرامت خود را نصیب او می گرداند و بهشت را بر او واجب می کند.

این ماه اعمالی دارد که برای سالک الی الله و آنان که دل در گرو معبود بسته اند بسیار بارزش است تا تحت لوای این اعمال به حقیقت عبودیت و بندگی خالق بی همتا که همان هدف و غایت از آفرینش تمامی موجودات است برسند.

یقیناً برای رهیویان کوی وصال، کثرت اعمال سبب نمی شود که مایوس از انجام دادن آن گردند و خود را محروم از فیوضات و عطایای واسعه ی ذات لایزال الهی کنند، چرا که بر اساس قاعده ی «ما لایدرک کله لایترك کله» اگر همه ی اعمال را نمی توانیم به جا آوریم تمامی آن را ترک نکنیم.

اعمال ماه شعبان

اعمال مشترك:

- روزه داشتن که در روایات، از روزه این ماه به «کفاره گناهان بزرگ» تعبیر شده است.
- استغفار هر روز هفتاد مرتبه «استغفر الله واسئله التوبه».
- صدقه دادن، از امام صادق علیه السلام نقل شده که خداوند صدقه این ماه را پرورش می دهد و در روز قیامت، آن صدقه به اندازه کوه احد دیده می شود.
- خواندن مناجات شعبانیه در هر روز.
- صلوات فرستادن بر پیامبر صلی الله علیه و آله و اهل بیت علیهم السلام آن حضرت.

...

اعیاد ماه شعبان

در این ماه وقایع شیرینی برای دوستداران اهل بیت علیهم السلام اتفاق افتاد. سوم این ماه که مصادف با میلاد سید الاتقیاء، سید الشهداء مولانا ابا عبدالله علیه السلام در سال ۵۴ ق بوده و در چهارمین روز این ماه و در سال ۵۲۲ ق میلاد مسعود حضرت ابا الفضل العباس علیه السلام و مولود مبارک پنجمین روز این ماه و در سال ۲۸ ه ق امام سجاد علیه السلام بوده است. و نورعین ابا عبدالله وجود نازنین حضرت علی اکبر علیه السلام در روز یازدهم این ماه به دنیا آمد و مهمترین حادثه در نیمه این ماه شریف، اتفاق افتاد.

آنانکه رنج و محنت غروب غمبار غیبت رابه تن خریده اند، چشم انتظار صبح صادق و عدالتی بودند که خداوند چشم همه ی آن منتظران صبح وصال رابه جمال مهدی فاطمه علیها السلام روشن کرد. شب میلاد نور است. نوری که با وجود خود صفحه هستی و جان را منور می کند.

باید در این شب خوشحال بود؛ اما ضمن ابراز این شادی، نباید مرتکب مسائلی شد که امام زمان علیه السلام از آن راضی نیستند؛ بلکه باید به دنبال اعمالی باشیم که رضایت آن بزرگوار را به همراه داشته باشد.

فضایل شب نیمه شعبان

جبرئیل امین در معرفی فضیلت شب نیمه شعبان به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله عرض می کند:

«این شبی است که درهای آسمان و درهای رحمت، خشنودی خدا، آموزش گناهان، فضل و احسان، توبه، نعمت، جود و بخشش باز است و خداوند تبارک و تعالی از بندگان در این شب به عدد موها و کرک های چارپایان می آرزد. [نشان از بخشیده شدگان]».

افق فضیلت شب نیمه شعبان در تشبیه پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نمایان شده است. ایشان می فرماید:

«علی بن ابیطالب علیه السلام در میان آل محمد علیهم السلام مانند برترین روزها و شب های ماه شعبان؛ یعنی شب و روز نیمه شعبان است. پس امیرمؤمنان در میان اهل بیت چه فضیلتی دارد؟ همان فضیلت را شب و روز نیمه شعبان نسبت به سایر ایام دارد.»

این شب یکی از چهار شبی است که روایات زیادی درباره ی احیای آن به عبادت وارد شده است. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید:

«هر کس این شب و شب عید فطر را زنده نگه دارد، در روزی که قلب همامی میرد، قلب او زنده است.»

اعمال مختص شب نیمه شعبان

غسل؛

امام صادق علیه السلام در این خصوص می فرماید: «... این غسل باعث تخفیف گناهان و جلب رحمت الهی می شود.»

شب زنده داری و احیاء این شب؛

از آنجا که عظمت این شب، بعد از شب قدر قرار دارد. لذا زنده نگه داشتن این شب و عبادت در آن، از وظایف اصلی منتظرانش می باشد. صاحب المراقبات درباره ی این شب می گوید:

از شبهایی است که تأکید بر زنده نگه داشتن آن شده و اعمال و عبادات بسیار ارزشمندی در آن وارد شده که می توان گفت، در هیچ شبی اعم از شب قدر یا غیر آن، نیامده است.

این کثرت عبادت و احیای آن شب پرده از راز مهمی برمی دارد و آن عظمت شب نیمه شعبان است.